

Forslag med forskjellige Henvisninger til bort Forslag. For det Første har han sagt, at under hans Forslag ligger i Virkeligheden, saaledes som jeg har udtalt, ingen finantsfiel Misbilligelse eller Protest, intet Krav paa Erstatning i Anledning af de i det forløbne Aar afholdte løbende Udgifter. Nuvel, det har jeg ogsaa forstaaet, det ligger ikke deri, thi den Sum, det ærede Medlem har anført, er for stor til at være rent nominal og for lille til at udtrykke det, der her er Tale om. Det ligger ikke deri, og jeg siger ikke Noget imod, at der ikke ligger Noget deri. Jeg har allerede ved mit første Foredrag udtalt, at det gjør ikke Noget, der behøver ikke at tages nogen Protest i saa Henseende. Ja, jeg er i Tvivl, om det er ganske forsigtigt at lade det være, men det kan til Nød passere. Jeg kan godt lade det gaa, og det er heller ikke paa det Punkt, jeg har reist min egentlige Hovedindvending. Dernæst har det ærede Medlem sagt — vi anklage ham for at opføre, hvad jeg kalder en fingeret Balance — altsaa, saa siger det ærede Medlem: Ja, men affurat det Samme gjøre De! Nu skal han altsaa bevise, at vi lave en fingeret Balance, og hvordan har han saa bevist det? Først ved at henviser til det Forslag, der her har været Tale om for lidt siden: Bort Forslag til Opførelsen af Kassebeholdningen og Renten, som jeg allerede meget omhyggelig første Gang og nu igjen efter Ministerens Udtalelser paany har forklaret Betydningen af. Jeg haaber, at man derigjennem vil kunne forstaa, at her er slet ikke Tale om nogen fingeret Balance. Der er som hidtil opført en Sum efter en Beregningsmaade, som Folkethinget gennem Aaringer har godkjendt. Det Argument maa altsaa falde bort, det Argument kan det ærede Medlem ikke bruge. Det andet Argument, det ærede Medlem anvender, er dette: Ja men de Herrer opføre en fingeret Sum, naar de opstille en Bevilling af 2 Millioner til Anskaffelse af Skibe paa Esbjerg-Ruten. Maa jeg spørge, om det ærede Medlem har stemt for det som et fingeret Forslag (Berg: Ja!). Ja, saa kan jeg bringe det til nogenlunde Overensstemmelse med Ting, som jeg for Resten vidste med Hensyn til det ærede Medlems Standpunkt. Og det undrer mig overordentlig, at han overhovedet stemte for det Forslag, naar han ikke mente Noget med det. Men vor Mening med dette Forslag var, ikke at der skulde staa et fingeret Beløb, men et Beløb, som Ministeren skal bruge i Aarets Løb til Anskaffelse af 5 Dampskibe og sætte Statsdriften i Gang for; det maa selvfølgelig staa ved Siden af den nuværende Bevilling; da nemlig disse 5 Dampskibe ikke

kunne anskaffes saa hurtigt, at den nuværende Bevilling kan undværes, saa maa begge Dele staa paa Finantsloven, baade den nuværende Subvention til Dampskibsselskabet for at kunne fortsætte Driften paa de nuværende Betingelser og dernæst selve Bevillingen til Anskaffelse af Skibe. Men det er ingen fingeret Bevilling, paa ingen mulig Maade. Det er muligt, at den ærede Minister betragter det som en fingeret Bevilling, for saa vidt han ikke vil holde sig til Finantslovens Bestemmelser, vi betragte det som en fuldstændig virkelig Bevilling. Altsaa, det Argument falder bort. Nei fingerede Bevillinger stille vi ikke op paa Finantsloven af den simple Grund, at vi ville at Finantsloven skal være en saadan, at vi — eller for ikke at sige vi, thi saa saae vi strax at høre, at vi ville være Ministre — men at grundlovstro Mænd, som forventes at ville holde sig til Grundlovens Bestemmelser, derjom de bleve Ministre, nu strax kunde underskrive den Finantslov vi bevilge, det er Meningen med vor Finantslovbehandling. Dertil havde det ærede Medlem ikke Andet at sige, end at det var ogsaa hans Mening, han vilde kun ikke give en Finantslov til en grundlovstridig Regjering, til denne Regjering, men derimod til en senere Regjering vilde han altsaa give en Finantslov, og han kunde ikke se, at en senere Regjering ikke skulde kunne tage denne Finantslov, og det forbauser mig. For jeg vilde gjerne høre, hvorledes en Regjering skulde kunne tage en Finantslov, der forpligter den til at have 30 Millioner mere i Kassen, end der er; det maatte være en meget velhavende Regjering. Men saa sagde det ærede Medlem: Ja, men denne Finantslov kan jo rettes. Det er en ganske mærkværdig Motivering: Denne Finantslov kan en anden Regjering underskrive, thi denne Finantslov kan nemlig lades om til en anden Finantslov, som denne anden Regjering kunde tage imod. Jeg synes, at tydeligere kan man ikke godt indrømme, at denne Finantslov kan ingen Regjering underskrive. Thi naar den skal rettes for at kunne underskrives, saa kan den jo ikke underskrives som den er, men vi indlade os ikke paa her at byde Landstinget en Finantslov, som ikke kan underskrives, end ikke af en grundlovstro Regjering. Saa kommer endelig Hovedspørgsmaalet: det er om Skatterne. Der venter jeg Svar fra det ærede Medlem. Jeg tror, at jeg tydelig nok den Gang oplyste, at naar man gaar til at protestere mod Provisoriet og det provisoriske Regjeringsystem i den Form, at man bethdelig forholder Kassebeholdningens Indhold eller Renter paa Finantsloven, altsaa forudsætter større